

COL·LECCIÓ POPULAR BARCINO

LA
**CONJUGACIO
DELS VERBS**
EN
CATALA

PER
POMPEU FABRA

*President de la Secció Filològica
de l'Institut d'Estudis
Catalans*

EDITORIAL BARCINO, PETRITXOL, 3
BARCELONA

NÚM. 6

PREU: 1 PTA.

*És propietat. Drets
reservats i garantits*

ATENES A G. – Barcelona

COL·LECCIÓ POPULAR BARCINO, VI

LA CONJUGACIÓ
DELS VERBS
EN CATALÀ

PER

P O M P E U F A B R A

PRESIDENT DE LA SECCIÓ FILOLÒGICA
DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

BARCELONA, 1926
EDITORIAL BARCINO – PETRITXOL, 3

ADVERTIMENT

Aquesta obreta conté: I) els models de la conjugació regular; II) observacions sobre els verbs de la 1ª conjugació; III) observacions sobre els verbs de la 2ª conjugació; IV) observacions sobre els verbs de la 3ª conjugació; V) llista alfabètica i conjugació dels verbs que no es conjuguen exactament segons cap dels models dels cap. I, II i IV; VI) observació general sobre les formes dolentes del subjuntiu i l'imperatiu.

Respecte als verbs d'aquesta llista cal observar que en l'imperfet d'indicatiu, en el perfet, en el futur, en el condicional i en l'imperfet de subjuntiu, no es consigna ordinàriament sinó la tercera persona del singular (per ex., en el perfet de *absoldre*, la forma *absolgué*), de la qual es dedueixen fàcilment les altres cinc formes (*absolguí, absolgues, – absolguérem, absolguéreu, absolgueren*). / [6]

I

VERBS MODELS

	I.- desar	II.- témer	III.- patir
GER.	desant	tement	patint
I. PR.	deso deses desa desem deseu desen	temo tems tem temem temeu temen	pateixo pateixes pateix patim patiu pateixen
IMPF.	desava desaves desava desàvem desàveu desaven	temia temies temia temíem temíeu temien	patia paties patia patíem patíeu patien
PERF.	desí desares desà desàrem desàreu desaren	temí temeres temé temérem teméreu temeren	patí patires patí patírem patíreu patiren / [8]

FUT.	desaré desaràs desarà desarem desareu desaran	temeré temeràs temerà temerem temereu temeran	patiré patiràs patirà patirem patireu patiran
COND.	desaria desaries desaria desariém desariéu desarien	temeria temeries temeria temeriém temeriéu temerien	patiria patiries patiria patiriém patiriéu patirien
S.PR.	desi desis desi desem deseu desin	temi temis temi temem temeu temin	pateixi pateixis pateixi patim patiu pateixin
IMPF.	desés desessis desés deséssim deséssiu desessin	temés temessis temés teméssim teméssiu temessin	patís patissis patís patíssim patíssiu patissin
IMP.	desa desi desem deseu desin	tem temi temem temeu temin	pateix pateixi patim patiu pateixin
P.P.	desat desada desats desades	temut temuda temuts temudes	patit patida patits patides / [9]

II

VERBS DE LA PRIMERA CONJUGACIÓ

Pertanyen a la primera conjugació els verbs que fan el present d'infinitiu en *ar*, per ex., *desar*, *parlar*, *portar*, *caminar*, *rodolar*, *abraçar*, *passejar*, *arrencar*, *carregar*.

Tots ells, llevat *anar* i *estar*, es conjuguen exactament com *desar* (mod. I), però en alguns cal tenir en compte certes modificacions ortogràfiques del radical o de les terminacions:

I. En els verbs en *çar*, *jar*, *car*, *gar*, *quar* i *guar*, la *ç*, la *j*, la *c*, la *g* i la *u* es muden respectivament en *c*, *g*, *qu*, *gu* i *ü* en aquelles formes en què la terminació comença amb una *e* o amb una *i*:

	començar	envejar
GER.	començant	envejant
I. PR.	començo comences comença comencem comenceu comencen	envejo enveges enveja / [10] envegem envegeu envegen
IMPF.	començava &	envejava &

PERF.	comencí començares &	envegí envejares &
FUT.	començaré &	envejaré &
COND.	començaria &	envejaria &
S. PR.	comenci comencis comenci comencem comenceu comencin	envegi envegis envegi envegem envegeu envegin
IMPF.	comencés comencessis comencés comencéssim comencéssiu comencessin	envegés enveguessis envegés envegéssim envegéssiu enveguessin
IMP.	comença comenci comencem comenceu comencin	enveja envegi envegem envegeu envegin
P. P.	començat començada	envejat envejada / [11]
	trencar	pregar
GER.	trencant	pregant
I. PR.	trenco trenques trenca trenquem trenqueu trenquen	prego pregues prega preguem pregueu preguen

IMPF.	trencava &.	pregava &.
PERF.	trenquí trencares &.	preguí pregares &.
FUT.	trencaré &.	pregaré &.
COND.	trencaria &.	pregaria &.
S. PR.	trenqui trenquis trenqui trenquem trenqueu trenquin	pregui preguis pregui preguem pregueu preguin
IMPF.	trenqués trenquessis trenqués trenquéssim trenquéssiu trenquessin	pregués preguessis pregués preguéssim preguéssiu preguessin
IMP.	trenca trenqui trenquem trenqueu trenquin	prega pregui / [12] preguem pregueu preguin
P. P.	trencat trencada	pregat pregada
	obliquar	enaiguar
GER.	obliquant	enaiguant
I. PR.	obliquo obliqües obliqua obliqüem	enaiguo enaigües enaigua enaigüem

	obliquëu obliquën	enaigüeu enaigüën
IMPF.	obliquava &.	enaiguava &.
PERF.	obliquí obliquares &.	enaigüí enaiguares &
FUT.	obliquaré &.	enaiguaré &.
COND.	obliquaria &.	enaiguaria &.
S. PR.	obliqui obliquis obliqui obliquem obliquëu obliquin	enaigüi enaigüis enaigüi enaigüem enaigüeu enaigüin
IMPF.	obliqués obliquëssis obliqués obliquëssim obliquëssiu obliquëssin	enaigüés enaigüëssis / [13] enaigüés enaigüëssim enaigüëssiu enaigüëssin
IMP.	obliqua obliqui obliquem obliquëu obliquin	enaigua enaigüi enaigüem enaigüeu enaigüin
P. P.	obliquat obliquada	enaiguat enaiguada

II. En els verbs en *ear*, *iar*, *oar* i *uar*, excepció feta dels en *quar* i *guar*, les terminacions *i*, *is* i *in* són escrites *ï*, *ïs* i *ïn*.

a).— Verbs en *ear* i *oar*.

	menysprear	lloar
S. PR.	menyspreï menyspreïs menyspreï menyspreem menyspreeu menyspreïn	lloï lloïs lloï lloem lloeu lloïn
IMP.	menysprea menyspreï menyspreem menyspreeu menyspreïn	lloa lloï lloem lloeu lloïn / [14]

b).– Verbs en *air* i *uar*, en què la *i* i la *u* van precedides d'una consonant (els verbs en *quar* i *guar* exceptuats):

	canviar	evacuar
S. PR.	canvïi canvïis canvïi canviem canvieu canvïïn	evacuï evacuïs evacuï evacuem evacueu evacuïn
IMP.	canvia canvïi canviem canvieu canvïïn	evacua evacuï evacuem evacueu evacuïn

Notem que, en aquests verbs, en les persones 1, 2, 3 i 6 de l'indicatiu present, del subjuntiu present i de l'imperatiu, l'accent cau sempre sobre la *i* o la *u*; així, no pronuncieu *cànvia*, *cànvïi*, *estúdia*, *estúdiï*, *pronúncia*, *pronúnciï*, *elògia*, *promíscua*, *contínua*, etcètera, sinó *canvia*, *canvïi*, *estudia*, *estudiï*, *pronúncia*, *pronúnciï*, *elogia*, *promiscúa*, *continúa*, etc.

c).— Verbs en *iar* i *uar*, en què la *i* i la *u* van precedides d'una vocal: / [15]

	esglaiar	apreuar
S. PR.	esglai esglais esglai esglaiem esglaiem esglaiem	apreu apreu apreu apreuem apreuem apreuem
IMP.	esglai esglai esglaiem esglaiem esglaiem	apreu apreu apreuem apreuem apreuem

Notem que, en els verbs en *iar*, la *i* del radical és suprimida davant *i*, *is* i *in*: no s'escriu *esglaii*, sinó *esglai*. / [16]

III

VERBS DE LA SEGONA CONJUGACIÓ

Pertanyen a la segona conjugació els verbs que fan el present d'infinitiu en *er* o *re*, per ex., *saber*, *voler*, *témer*, *vèncer*, *perdre*, *caure*. Pertanyen també a aquesta conjugació els verbs *dir* i *dur*.

Adopten, en general, les mateixes terminacions que el verb *témer* (model II), però molt pocs es conjuguen exactament com aquest verb; així, gairebé tots ells figuren en la llista del cap. V. / [17]

IV

VERBS DE LA TERCERA CONJUGACIÓ

Pertanyen a la tercera conjugació els verbs que fan el present d'infinitiu en *ir*, llevat el verb *dir*.

La gran majoria d'aquests verbs es conjuguen exactament com *patir* (model III), però cal tenir en compte que, en els verbs en *air*, *eir*, *oir* i *uir*, certes terminacions són escrites amb *ï* en lloc de *i*:

reduir

GER.	reduint	PERF.	reduí reduïres
I. PR.	reduexo redueixes redueix reduïm reduïu reduïxen		reduí reduïrem reduïrem reduïren
IMPF.	reduïa reduïes reduïa reduïem reduïeu reduïen	FUT.	reduiré reduiràs &
		COND.	reduiria reduïries &
		S. PR.	redueixi reduieixis / [18]

reduexi
reduïm
reduïu
reduexin

IMPF. reduís
reduïssis
reduís
reduïssim
reduïssiu
reduïssin

IMP. reduex
reduexi
reduïm
reduïu
reduexin

P. P. reduït
reduïda
reduïts
reduïdes / [19]

V

VERBS QUE NO ES CONJUGUEN EXACTAMENT SEGONS CAP DELS MODELS DELS CAP. I, II I IV

abatre. Com *batre*.

absoldre

GER. absolent
I. PR. absolc
absols
absol
absolem
absoleu
absolen
IMPF. absolia
PERF. absolgué
FUT. absoldrà
COND. absoldria
S. PR. absolgui
absolguis
absolgui
absolguem
absolgueu
absolguin
IMPF. absolgués
IMP. absol

absolgui
absolguem
absoleu
absolguin
P. P. absolt
absolta

FORMES DOLENTES: absolvent, absolguent, absolvem, absolveu, absolvia.

abstreure o abstraure. Com *treure*.

acollir. Com *collir*.

acometre. Com *admetre*.

acomplir. Com *complir*.

acórrer. Com *córrer*. / [20]

acréixer. Com *créixer*.

acudir. És conjugat per alguns com

*pu*dir. És millor, però, conjugar-lo com *patir*.

adir-se. Com *dir*.

admetre

GER. admetent

I. PR. admeto
admet
admet
admetem &

IMPF. admetia

PERF. admeté

FUT. admetrà

COND. admetria

S. PR. admeti
admetis
admeti
admetem &

IMPF. admetés

IMP. admet
admeti &

P. P. admès, admesa

FORMES DOLENTES: *admeterà, admeteria*.

adormir. Com *dormir*.

adscriure. Com *escriure*.

advenir. Com *obtenir*.

ajeure. Com *jeure*.

ajupir

I. PR. ajupo
ajups
ajup
ajupim
ajupiu

ajupen
S. PR. ajupi
ajupis
ajupi
ajupim
ajupiu
ajupin
ajupin
IMP. ajup
ajupi
ajupim
ajupiu
ajupin

anar

I. PR. vaig
vas
va
anem
aneu
van
FUT. anirà (irà)
COND. aniria (iria)
S. PR. vagi
vagis
vagi
anem
aneu
vagin
IMP. vés / [21]
vagi
anem
aneu
vagin

aparèixer

GER. apareixent
I. PR. aparec
apareixes
apareix
apareixem &

PERF. aparegué
 S. PR. aparegui
 apareguis
 aparegui
 apareguem
 aparegueu
 apareguin
 apareguin
 IMPF. aparegués
 IMP. apareix
 aparegui
 apareguem
 apareixeu
 apareguin
 P. P. aparegut

FORMES DOLENTES: apareguent, apareixo, aparesqué, apareixé, aparesquem, aparesqueu, aparesqués, aparescut.

apercebre. Com *rebre*.

aprendre (aprendre)

GER. aprenent
 I. PR. aprenc
 aprens
 aprèn
 aprenem &
 IMPF. aprenia
 PERF. aprenqué
 FUT. aprendrà (apendrà)
 COND. aprendria (apendria)
 S. PR. aprenui
 aprenuis
 aprenui
 aprenuem
 aprenueu
 aprenuin
 IMPF. aprenué
 IMP. aprèn
 aprenui

aprenuem
 apreneu
 aprenuin
 P.P. après
 apresu

FORMES DOLENTES: aprenuent.

arremetre. Com *admetre*.

asseure. Com *seure*.

assentir. No com *sentir*, sinó com *patir*.

atendre

GER. atenent
 I. PR. atenc / [22]
 atens
 atén
 atenem &
 IMPF. atenia
 PERF. atengué
 FUT. atendrà
 COND. atendria
 S. PR. atengui
 atenguis
 atengui
 atenguem
 atengueu
 atenguin
 IMPF. atengués
 IMP. atén
 atengui
 atenguem
 ateneu
 atenguin
 P. P. atès
 atesa

FORMES DOLENTES: atenguent.

atènyer. Com *témer*.

Exc.:

P. P. atès, atesa.

atreure o atraure. Com *treure*.

avenir-se. Com *obtenir*.

batre

GER. batent

I. PR. bato

bats

bat

batem &.

IMPF. batia

PERF. baté

FUT. batrà

COND. batria

S. PR. bati

batis

bati

batem &.

IMPF. batés

IMP. bat

bati

batem &.

P. P. batut

batuda

FORMES DOLENTES: baterà, bateria.

bestreure. Com "treure".

beure

GER. bevent

I. PR. bec

beus

beu

bevem

beveu

beuen

IMPF. bevia

PERF. begué

FUT. beurà

COND. beuria / [23]

S. PR. begui

beguis

begui

beguem

begueu

beguin

IMPF. begués

IMP. beu

begui

beguem

beveu

beguin

P.P. begut

beguda

FORMES DOLENTES: beguent, bevés.

botre. Com *rompre*.

brunzir. Com *patir* o com *dormir*.

bullir

I. PR. bullo

bulls

bull

bullim

bulliu

bullen

S. PR. bulli

bullis

bulli

bullim

bulliu

bullin

IMP. bull

bulli

bullim

bulliu
bullin

cabre

GER. cabent
I. PR. cabo
caps
cap
cabem &
IMP. cabia
PERF. cabé
FUT. cabrà
COND. cabria
S. PR. càpiga
càpigues
càpiga
capiguem
capiguen
càpiguen
IMPF. cabés
IMP. cap
càpiga
capiguem
cabeu
càpiguen
P. P. cabut
cabuda

FORMES DOLENTES: capiguer, capi-
guent, capigué, capigués, capigut.

caldre

GER. calent / [24]
I. PR. cal
IMPF. calia
PERF. calgué
FUT. caldrà
COND. caldria
S. PR. calgui
IMPF. calgués
P. P. calgut

calguda

FORMES DOLENTES: calguer, calguent.

captenir. Com *obtenir*.

carvendre. Com *dependre*. Exc.:

P. P. carvenut, carvenuda.

caure

GER. caient
I. PR. caic
caus
cau
caiem
caieu
cauen
IMPF. queia
queies
queia
quèiem
quèieu
queien
PERF. caigué
FUT. caurà
COND. cauria
S. PR. caigui
caiguís
caigui
caiguem
caiguen
caiguin
IMPF. caigués
IMP. cau
caigui
caiguem
caieu
caiguin
P. P. caigut

FORMES DOLENTES: caiguent.

circumscriure. Com *escriure*

cloure

GER. cloent

I. PR. cloc
clous
clou
cloem
cloeu
clouen

IMPF. cloïa
cloïes
cloïa
cloïem
cloïeu
cloïen

PERF. clogué

FUT. clourà

COND. clouria / [25]

S.PR. clogui
cloguis
clogui
cloguem
clogueu
cloguin

IMPF. clogués

IMP. clou
clogui
cloguem
cloeu
cloguin

P. P. clos
closa

FORMES DOLENTES: cloguent.

cobrir. Com *patir*. Exc.:

P. P. cobert, coberta.

collir

I. PR. cullo

culls

cull

collim

colliu

cullen

S. PR. culli
cullis
culli
collim
colliu
cullin

IMP. cull
culli
collim
colliu
cullin

coltòrcer, colltorçar. Com *tòrcer, torçar*.

combatre. Com *batre*.

cometre. Com *admetre*.

commoure. Com *moure*.

comparèixer. Com *aparèixer*.

complaure

GER. complaent

I. PR. complac
complaus
complau
complaem
complaeu
complauen

IMPF. complaïa
complaïes
complaïa
complaïem

complaíeu
 complaiën
 PERF. complagué
 FUT. complaurà
 COND. complauria
 S. PR. complagui
 complaguis
 complagui / [26]
 complaguem
 complagueu
 complaguin
 IMPF. complagués
 IMP. complau
 complagui
 complaguem
 complaeu
 complaguin
 P. P. complagut

FORMES DOLENTES: complavent, complasquent, complasc, complavem, complaveu, complavia, complasqué, complasqui, complasqués, complascut.

complir. Com *patir*. Exc.:

P. P. complert, complerta (*també, però, complit, complida*).

compondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. compost, composta.

comprendre. Com *aprendre*.

comprometre. Com *admetre*.

concebre. Com *rebre*.

concloure. Com *cloure*. Exc.:

P. P. conclòs, conclusa.

concórrer. Com *córrer*.

condoldre. Com *doldre*.

condormir. Com *dormir*.

conèixer

GER. coneixent
 I. PR. conec
 coneixes
 coneix
 coneixem &
 PERF. conegué
 FUT. coneixerà
 COND. coneixeria
 S. PR. conegui
 coneguis
 conegui
 coneguem
 conegueu
 coneguim
 IMPF. conegués
 IMP. coneix
 conegui
 coneguem
 coneixeu
 coneguim
 P. P. conegut
 coneguda

FORMES DOLENTES: coneguent, coneixo, coneixi, coneixés. / [27]

confondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. confós, confosa.

consentir. Com *sentir*.

constrènyer. Com *témer*. Exc.:

P. P. constret, constreta.

consumir. És conjugat per alguns com *dormir*. És millor, però, conju­gar-lo com *patir*.

contendre. Com *atendre*.

contenir. Com *obtenir*.

contradir. Com *dir*.

contrafer. Com *desfer*.

contravenir. Com *obtenir*.

contreure o contraure. Com *treure*.

convèncer. Com *vèncer*.

convenir. Com *obtenir*.

conviure. Com *viure*.

comprendre. Com *aprendre*.

córrer

GER. corrent

I. PR. corro

corres

corre

correm &

PERF. corregué

S. PR. corri

corris

correguem (correm)

corregueu (correu)

corrin

IMPF. corregués

IMP. corre

corri

correguem (correm)

correu

corrin

P. P. corregut

FORMES DOLENTES: correguent.

correspondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. correspost, corresposta.

corrompre. Com *rompre*.

cosir

I. PR. cuso

cuses

cus

cosim

cosiu / [28]

cusen

S. PR. cusi

cusis

cusi

cosim

cosiu

cusin

IMP. cus

cusi

cosim

cosiu

cusin

coure

GER. coent

I. PR. coc

cous

cou

coem

coeu

couen

IMPF. coïa

coïes

coïa

	coïem
	coïeu
	coïen
PERF.	cogué
FUT.	courà
COND.	couria
S. PR.	cogui
	coguis
	cogui
	coguem
	cogueu
	coguin
IMPF.	cogué
IMP.	cou
	cogui
	coguem
	coeu
	coguin
P. P.	cuit, cuita
	cogut, coguda
FORMES DOLENTES: coguent.	

créixer

GER.	creixent
I. PR.	creixo
	creixes
	creix
	creixem &.
PERF.	cresqué (creixé)
S. PR.	creixi
	creixis
	creixi
	creixem (cresquem)
	creixeu (cresqueu)
	creixin
IMPF.	cresqués (creixés)
IMP.	creix
	creixi
	creixem (cresquem)
	creixeu

	creixin
P. P.	crescut
FORMES DOLENTES: cresquent.	

creure

GER.	creient / [29]
I. PR.	crec
	creus
	creu
	creiem
	creieu
	creuen
IMPF.	creia
	creies
	creia
	crèiem
	crèieu
	creien
PERF.	cregué
FUT.	creurà
COND.	creuria
S. PR.	cregui
	creguis
	cregui
	creguem
	cregueu
	creguin
IMPF.	cregués
IMP.	creu
	cregui
	creguem
	creieu
	creguin
P. P.	cregut
FORMES DOLENTES: creguent, creié, creiés.	
cruixir	
I. PR.	cruixo
	cruixes

	cruix
	cruixim
	cruixiu
	cruixen
S. PR.	cruixi
	cruixis
	cruixi
	cruixim
	cruixiu
	cruixin
IMP.	cruix
	cruixi
	cruixim
	cruixiu
	cruixin

debatre. Com *batre*.

decaure. Com *caure*.

decebre. Com *rebre*.

decórrer. Com *córrer*.

decréixer. Com *créixer*.

defendre. Com *dependre*.

defugir. Com *fugir*.

demetre. Com *admetre*.

dependre

GER.	depenent
I. PR.	depenc
	depens
	depèn / [30]
	depenem &
IMPF.	depenia
PERF.	depengué

FUT	dependrà
COND.	dependria
S. PR.	depengui
	depenguis
	depengui
	depenguem
	depengueu
	depenguin
IMPF.	depengués
IMP.	depèn
	depengui
	depenguem
	depeneu
	depenguin

P. P. depès, depesa

FORMES DOLENTES: depenguent.

desaparèixer. Com *aparèixer*.

desaprendre. Com *aprendre*.

desatendre. Com *atendre*.

desavenir. Com *obtenir*.

descloure. Com *cloure*. Exc.:

P. P. desclòs, desclosa.

descobrir. Com *cobrir*.

descompondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. descompost, descomposta.

desconèixer. Com *conèixer*.

desconvenir. Com *obtenir*.

descórrer. Com *córrer*.

descriure. Com *escriure*.

desdir. Com *dir*.

desentendre. Com *atendre*.

desfer. Com *fer*. Exc.:

I. PR. desfaig
desfàs
desfà
desfem &

S. IMPF. desfés
desfessis
desfés
desfèssim &

IMP. desfés
desfaci
desfem &

desmentir. Com *mentir*.

desmerèixer. Com *merèixer*. / [31]

despendre. Com *dependre*.

desplaure. Com *complaure*.

despondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. despost, desposta.

desprendre. Com *aprendre*.

destòrcer, destorçar. Com *tòrcer, torçar*.

detenir. Com *obtenir*.

deure

GER. devent

I. PR. dec

deus

deu

deven

deveu

deuen

IMPF. devia

PERF. degué

FUT. deurà

COND. deuria

S. PR. degui

deguis

degui

deguem

degueu

deguin

IMPF. degués

IMP. deu

degui

deguem

deveu

deguin

P. P. degut

FORMES DOLENTES: deguent, devés.

devenir. Com *obtenir*.

difondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. difós, difosa.

dir

GER. dient

I. PR. dic

dius

diu

diem

dieu

diuen

IMPF. deia

deies

deia

dèiem

	dèieu
	deien
PERF.	digué
FUT.	dirà
COND.	diria
S. PR.	digui
	diguis / [32]
	digui
	diguem
	digueu
	diguin
IMPF.	digués
IMP.	digues
	digui
	diguem
	digueu
	diguin
P. P.	dit
	dita

FORMES DOLENTES: diguent.

discórrer. Com *córrer*.

dissentir. No com *sentir*, sinó com *patir*.

dissoldre. Com *absoldre*.

distendre. Com *atendre*.

distreure. Com *treure*.

doldre

GER.	dolent
I. PR.	dolc
	dols
	dol
	dolem &
IMPF.	dolia
PERF.	dolgué

FUT.	doldrà
COND.	doldria
S. PR.	dolgui
	dolguis
	dolgui
	dolguem
	dolgueu
	dolguin
IMPF.	dolgués
IMP.	dol
	dolgui
	dolguem
	doleu
	dolguin
P. P.	dolgut

FORMES DOLENTES: dolguent.

donar, dar

I. PR.	dono
	dónes
	dóna
	donem, dem
	doneu, deu
	donen
IMPF.	donava, dava
PERF.	donà
FUT.	donarà, darà
COND.	donaria, daria
S. PR.	doni
	donis
	doni
	donem, dem
	doneu, deu
	donin
IMPF.	donés, des
IMP.	dóna / [33]
	doni
	donem, dem
	doneu, deu
	donin

P. P. donat, dat
donada, dada
FORMES DOLENTES: donc, dons, don,
dongué, donguí, dongués.

dormir

I. PR. dormo
dorms
dorm
dormim
dormiu
dormen
S. PR. dormi
dormis
dormi
dormim
dormiu
dormin
IMP. dorm
dormi
dormim
dormiu
dormin

dur

GER. duent
I. PR. duc
duus o dus
duu o du
duem
dueu
duen
IMPF. duia
duies
duia
dúiem
dúieu
duien
PERF. dugué
FUT. durà

COND. duria
S. PR. dugui
duguis
dugui
duguem
dugueu
duguin
IMPF. dugués
IMP. duu o du
dugui
duguem
dueu
duguin
P. P. dut
duta

FORMES DOLENTES: duguent.

EIXIR

I. PR. ixo
ixes
ix
eixim
eixiu
ixen
S. PR. ixi / [34]
ixis
ixi
eixim
eixiu
ixin
IMP. ix
ixi
eixim
eixiu
ixin

emetre. Com *admetre*.

empènyer. Com *témer*. Exc.:

P. P. empès, empesa.

emprendre. Com *aprendre*.

encaure. Com *caure*.

encendre. Com *atendre*.

encloure. Com *cloure*. Exc.:

P. P. enclòs, enclòsa.

encobrir. Com *cobrir*.

encórrer. Com *córrer*.

endur-se. Com *dur*.

entendre. Com *atendre*.

entrecloure. Com *cloure*. Exc.:

P. P. entreclòs, entreclòsa.

entreobrir. Com *obrir*.

entretenir. Com *obtenir*.

entreveure. Com *veure*.

equivaler. Com *valer*.

esbatre. Com *batre*.

escaure. Com *caure*.

escollir. Com *collir*.

escometre. Com *admetre*.

escopir

I. PR. escupo

escups

escup

escopim

escopiu

escupen

S. PR.

escupi

escupis

escupi

escopim

escopiu

escupin

IMP.

escup

escupi

escopim / [35]

escopiu

escupin

escórrer. Com *córrer*.

escriure

GER. escrivint

I. PR. escric

escrius

escriu

escrivim

escriuiu

escriuen

IMPF. escrivia

PERF. escriví

FUT. escriurà

COND. escriuria

S. PR. escrigui

escriguis

escrigui

escriguem

escrigueu

escriguin

IMPF. escrivís

IMP. escriu

escrigui

escriguem

escriviu
escriguin

P. P. escrit
escrita

FORMES DOLENTES: escriguent, escrigué, escrigués.

esdevenir. Com *obtenir*.

ésser (ser)

GER. essent (sent)

I. PR. só (sóc)

ets

és

som

sou

són

IMPF. era

eres

era

érem

éreu

eren

PERF. fui
fores
fou
fórem
fóreu
foren

FUT. serà

COND. I seria

II fóra

fores

fóra

fórem

fóreu

foren

S. PR. sigui
siguis
sigui

siguem
sigueu
siguin

IMPF. fos
fossis / [36]

fos
fóssim

fóssiu

fossin

IMP. sigues

sigui

siguem

sigueu

siguin

P. P. estat

FORMES DOLENTES: siguent, sigué, sigués, sigut.

establir. Com *patir*. Exc.:

P. P. establert, establerta.

estar

GER. estant

I. PR. estic

estàs

està

estem

esteu

estan

PERF. estigué

S. PR. estigui

estiguis

estigui

estiguem

estigueu

estiguin

IMPF. estigués

IMP. estigues

estigui

estiguem

estigueu
estiguin
FORMES DOLENTES: estiguent, estés,
estessis, etc.

estendre. Com *atendre*.

estrafer. Com *desfer*.

estrènyer. Com *témer*. Exc.:
P. P. estret, estreta.

excloure. Com *cloure*. Exc.:
P. P. exclòs, exclosa.

expendre. Com *dependre*.

extraure o extreure. Com *treure*.

fendre. Com *prendre*.

fer

GER. fent

I. PR. faig

fas

fa

fem

feu

fan

IMPF. feia

feies

feia

fèiem / [37]

fèieu

feien

PERF. fiu

feres

féu

férem

féreu

feren

FUT. farà

COND. faria

S. PR. faci

facis

faci

fem (facem)

feu (faceu)

facin

IMPF. fes

fessis

fes

féssim

féssiu

fessin

IMP. fes

faci

fem (facem)

feu

facin

P. P. fet, feta.

fondre

GER. fonent

I. PR. fonc

fons

fon

fonem &

IMPF. fonia

PERF. fongué

FUT. fondrà

COND. fondria

S. PR. fongui

fonguis

fongui

fonguem

fongueu

fonguin

IMPF. fongués

IMP. fon

fongui
fonguem
foneu
fonguin

P. P. fos, fosa

FORMES DOLENTES: fonguent.

fugir

I. PR. fujo
fuges
fuig
fugim
fugiu
fugen

S. PR. fugi
fugis
fugi
fugim
fugiu
fugin

IMP. fuig
fugi
fugim
fugiu
fugin / [38]

grunyar

I. PR. grunyo
grunys
gruny
grunyim
grunyu
grunyen

S. PR. grunyi
grunysis
grunyi
grunyim
grunyu
grunyin

IMP. gruny

grunyi
grunyim
grunyu
grunyin

haver

GER. havent

I. PR. he
has
ha
havem, hem
haveu, heu
han

IMPF. havia

PERF. hagué

FUT. haurà

COND I hauria

II haguera

hagueres

haguera

haguérem

haguéreu

hagueren

S. PR. hagi

hagis

hagi

hàgim (hagem)

hàgiu (hageu)

hagin

IMPF. hagués

P. P. hagu, haguda.

FORMES DOLENTES: hagent, hagem,
hagueu.

haver o heure

GER. havent

I. PR. hec

heus

heu

havem

	haveu
	heuen
IMPF.	havia
PERF.	hagué
FUT.	haurà
COND.	hauria
S. PR.	hegui
	heguis
	hegui
	haguem
	hagueu
	heguin
IMPF.	hagués
IMP.	heu
	hegui
	haguem / [39]
	haveu
	heguin
P. P.	hagut
FORMES DOLENTES: hagent.	

imprimir. Com *patir*. Exc.:

P. P. imprès, impresa.

incloure. Com *cloure*. Exc.:

P. P. inclòs, inclosa.

incórrer. Com *córrer*.

infondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. infós, infosa.

inscriure. Com *escriure*.

interdir. Com *dir*.

interrompre. Com *rompre*.

intervenir. Com *obtenir*.

irrompre. Com *rompre*.

jeure (jaure)

GER. jaient

I. PR. jec (jac)

jeus (jaus)

jeu (jau)

jaiem

jaieu

jeuen (jauen)

IMPF. jeia

jeies

jeia

jèiem

jèieu

jeien

PERF. jagué

FUT. jaurà

COND. jauria

S. PR. jegui (jagui)

jeguis (jaguis)

jegui (jagui)

jaguem

jagueu

jaguin (jaguin)

IMPF. jagués

IMP. jeu (jau)

jegui (jagui)

jaguem

jaieu

jaguin (jaguin)

P. P. jagut

FORMES DOLENTES: jagent.

lleure. Com *complaure*.

lluir. Segons la significació, com *reduir* o:

I. PR. lluo

lluus

llu o llu
 lluim
 lluïu / [4o]
 lluen
 S. PR. llüi
 llüis
 llüi
 llüim
 llüiu
 llüin
 IMP. lluu o llü
 llüi
 llüim
 llüiu
 llüin

malentendre. Com *atendre*.

malmetre. Com *admetre*.

malprendre. Com *aprendre*.

malvendre. Com *dependre*. Exc.:

P. P. malvenut, malvenuda.

malviure. Com *viure*.

mentir

I. PR. mento menteixo
 ments menteixes
 ment menteix
 mentim
 mentiu
 menten menteixen
 S. PR. menti menteixi
 mentis menteixis
 menti menteixi
 mentim
 mentiu
 mentin menteixin

IMP. ment menteix
 menti menteixi
 mentim
 mentiu
 mentin menteixin

merèixer

GER. mereixent
 I. PR. mereixo
 mereixes
 mereix
 mereixem &
 PERF. meresqué
 S. PR. mereixi
 mereixis
 mereixi
 mereixem (meresquem)
 mereixeu (meresqueu)
 mereixin
 IMPF. meresqués
 IMP. mereix
 mereixi
 mereixem (meresquem)
 mereixeu
 mereixin

FORMES DOLENTES: meresquent / [41]

metre. Com *admetre*. Exc.:

P. P. mes, mesa.

molldre

GER. molent
 I. PR. molc
 mols
 mol
 molem &
 IMPF. molia
 PERF. molgué
 FUT. moldrà
 COND. moldria

S. PR.	molgui molguis molgui molguem molgueu molguin
IMPF.	molgués
IMP.	mol molgui molguem moleu molguin
P. P.	mòlt, molta
FORMES DOLENTES:	molguent, molgut.

morir

I. PR.	moro mors mor morim moriu moren
S. PR.	mori moris mori morim moriu morin
IMP.	mor mori morim moriu morin
P. P.	mort morta

moure

GER.	movent
I. PR.	moc

	mous mou movem moveu mouen
IMPF.	movia
PERF.	mogué
FUT.	mourà
COND.	mouria
S. PR.	mogui moguis mogui moguem mogueu moguin
IMPF.	mogués
IMP.	mou / [42] mogui moguem moveu moguin
P. P.	mogut
FORMES DOLENTES:	moguent.

munyir

I. PR.	munyo munys muny munyim munyiu munyen
S. PR.	munyi munyis munyi munyim munyiu munyin
IMP.	muny munyi munyim

munyiu
munyin

néixer (nàixer)

GER. naixent
I. PR. neixo (naixo)
neixes (naixes)
neix (naix)
naixem
naixeu
neixen (naixen)
IMPF. naixia
PERF. nasqué
FUT. naixerà
COND. naixeria
S. PR. neixi (naixi)
neixis (naixis)
neixi (naixi)
naixem (nasquem)
naixeu (nasqueu)
neixin (naixin)
IMPF. nasqués
IMP. neix (naix)
neixi (naixi)
naixem (nasquem)
naixeu
neixin (naixin)
P. P. nascut
FORMES DOLENTES: nasquent.

noure. Com *cloure*. Exc.:

P. P. nogut, noguda.

obrir

I. PR. obro
obres
obre
obrim
obriu
obren

S. PR. obri
obris
obri
obrim
obriu
obrin / [43]
IMP. obre
obri
obrim
obriu
obrin
P. P. obert
oberta

obtenir

GER. obtenint
I. PR. obtinc
obtens
obté
obtenim
obteniu
obtenen
PERF. obtingué
FUT. obtindrà
COND. obtindria
S. PR. obtingui
obtinguis
obtingui
obtinguem
obtingueu
obtinguin
IMPF. obtingués
IMP. obtén (obtingues)
obtingui
obtinguem
obteniu (obtingueu)
obtinguin
P. P. obtingut
FORMES DOLENTES: obtindre, obtin-
guent.

obvenir. Com *obtenir*.

ocórrer. Com *córrer*.

ofendre. Com *dependre*.

oferir. Com *patir*. Exc.:

P. P. ofert, oferta.

oir. Com *reduir*. Però, com a literàries, s'admeten les formes *ous* (*oeixes*), *ou* (*oeixes*), *ou* (*oeix*), *ouen* (*oeixen*).

ometre. Com *admetre*.

omplir

I. PR. ompló
omples
omple
omplim
ompliu
omplen

S. PR. ompli
omplis
ompli
omplim
ompliu
omplin

IMP. omple
ompli
omplim
ompliu
omplin / [44]

P. P. omplert
omplerta

parèixer. Com *aparèixer*.

péixer

I. PR. peixo
peixes &

percebre. Com *rebre*.

perdre

GER. perdent
I. PR. perdo
perds
perd
perdem &

IMPF. perdia

PERF. perdé

FUT. perdrà

COND. perdria

S. PR. perdi
perdis &

IMPF. perdés

IMP. perd
perdi &

P. P. perdut

FORMES DOLENTES: *perderà*, *perderia*.

permetre. Com *admetre*.

pertànyer. Com *témer*.

P. P. pertangut (*també*, *però*, *pertanyut*).

pervenir. Com *obtenir*.

plànyer. Com *témer*.

P. P. plangut (*també*, *però*, *planyut*).

plaure. Com *complaure*.

ploure

GER.	plouvnt
I. PR.	plou
IMPF.	plovía
PERF.	plogué
FUT.	plourà
COND.	plouria
S. PR.	plogui
IMPF.	plogués
P. P.	plogut
FORMES DOLENTES:	ploquent.

poder

GER.	podent
I. PR.	puc
	pots
	pot
	podem
	podeu
	poden
IMPF.	podia
PERF.	pogué
FUT.	podrà
COND.	podria
S. PR.	pugui
	puguis
	pugui / [45]
	puguem
	pugueu
	puguin
IMPF.	pogués
IMP.	pugues
	pugui
	puguem
	pugueu
	puguin
P. P.	pogut
	poguda
FORMES DOLENTES:	poguer, poguent, puguem, pugueu.

pondre. Com *fondre*.

P. P. post, posta.

predir. Com *dir*.**preestablir.** Com *patir*. Exc.:

P. P. preestablert.

prendre (pendre)

GER.	prenent
I. PR.	prenc
	prens
	pren
	prenem &
IMPF.	prenia
PERF.	prengué
FUT.	prendrà (pendrà)
COND.	prendria (pendria)
S. PR.	prengui
	preguis
	prengui
	prenguem
	prengueu
	prenguin
IMPF.	prengué
IMP.	pren
	prengui
	prenguem
	preneu
	prenguin
P. P.	pres, presa.
FORMES DOLENTES:	prenguent.

prescriure. Com *escriure*.**pressentir.** Com *sentir*.

presumir. Es conjuga per alguns com *dormir*. És millor, però, conjugar-lo com *patir*.

pretendre

GER. pretenent

I. PR. pretenc
pretens
pretén
pretenem
preteneu
pretenen

IMPF. pretenia

PERF. pretengué

FUT. pretendrà

COND. pretendria

S. PR. pretengui
pretenguis
pretengui / [46]
pretenguem
pretengueu
pretenguin

IMPF. pretengués

IMP. pretén
pretengui
pretenguem
preteneu
pretenguin

P. P. pretès
pretesa

FORMES DOLENTES: pretenir, pretindre, pretenint, pretinguent, pretinguent, pretinc, preté, pretenim, preteniu, pretingué, pretindrà, pretindria, pretinguí &., pretingués, pretingut.

prevaler. Com *valer*.

prevenir. Com *obtenir*.

preveure. Com *veure*.

prometre. Com *admetre*.

promoure. Com *moure*.

prorrompre. Com *rompre*.

proscriure. Com *escriure*.

provenir. Com *obtenir*.

pruir. Com *reduir*. Però:

I. PR. pruu

S. PR. prui

pudir

I. PR. pudo
puts
put
pudim
pudiu
puden

S. PR. pudi
pudis
pudi
pudim
pudiu
pudin

IMP. put
pudi
pudim
pudiu
pudin

raure. Com *complaure*.

P. P. ras, rasa.

reaparèixer. Com *aparèixer*.

rebatre. Com *batre*.

reblir. Com *patir*. Exc.:

P. P. reblert, reblerta.

rebotre. Com *rompre.* / [47]

rebre

GER. rebent

I. PR. rebo

reps

rep

rebem &

IMPF. rebia

PERF. rebé

FUT. rebrà

COND. rebria

S. PR. rebi

rebis

rebi

rebem &

IMPF. rebés

IMP. rep

rebi

rebem

rebeu

rebin

P. P. rebut

FORMES DOLENTES: reberà, reberia.

rebullir. Com *bullir.*

recaure. Com *caure.*

recloure. Com *cloure.* Exc.:

P. P. reclòs, reclosa.

recobrir. Com *patir.* Exc.:

P. P. recobert, recoberta.

recollir. Com *collir.*

recompondre. Com *fondre.* Exc.:

P. P. recompost, recomposta.

reconèixer. Com *conèixer.*

reconvenir. Com *obtenir.*

recórrer. Com *córrer.*

recosir. Com *descosir.*

recoure. Com *coure.*

recréixer. Com *créixer.*

redir. Com *dir.*

reeixir

I. PR. reïxo

reïxes

reïx

reeixim

reeixiu

reïxen

S. PR. reïxi

reïxis

reïxi

reeixim

reeixiu

reïxin / [48]

IMP. reïx

reïxi

reeixim

reeixiu

reïxin

refer. Com *desfer.*

refondre. Com *fondre.* Exc.:

P. P. refós, refosa.

reimprimir. Com *patir.* Exc.:

P. P. reimprès, reimpresa.

relluir. Com *lluir*.

remetre. Com *admetre*.

remoldre. Com *oldre*.

remoure. Com *moure*.

renéixer. Com *néixer*.

reobrir. Com *obrir*.

reomplir. Com *omplir*.

reprendre. Com *aprendre*.

resoldre. Com *absoldre*.

respondre. Com *fondre*. Exc.:

P. P. respost, resposta.

ressortir. Com *sortir*.

restablir. Com *patir*. Exc.:

P. P. restablert, restablerta.

restreñyer. Com *témer*. Exc.:

P. P. restret, restreta.

resumir. És conjugat per alguns com *dormir*. És millor, però, conjugarlo com *patir*.

retenir. Com *obtenir*.

retòrcer, retorçar. Com *tòrcer, torçar*.

retreure. Com *treure*.

retrunyar. Com *esmunyar*.

revendre. Com *dependre*. Exc.:

P. P. revenut, revenuda.

revenir. Com *obtenir*.

reviure. Com *viure*.

riure

GER. rient

I. PR. ric

rius / [49]

riu

riem

rieu

riuen

IMPF. reia

reies

reia

rèiem

rèieu

reien

PERF. rigué

FUT. riurà

COND. riuria

S. PR. rigui

riguis

rigui

riguem

rigueu

riguin

IMPF. riguéis

IMP. riu

rigui

riguem

rieu

riguin

P. P. rigut

FORMES DOLENTES: riguent.

romandre

GER.	romanent
I. PR.	romanc romans roman romanem &
IMPF.	romania
PERF.	romangué
FUT.	romandrà
COND.	romandria
S. PR.	romangui romanguis romangui romanguem romangueu romanguin
IMP.	roman romangui romanguem romaneu romanguin
P. P.	romàs, romasa.

rompre

GER.	rompent
I. PR.	rompo romps romp rompem &
IMPF.	rompia
FUT.	romprà
COND.	rompria
S. PR.	rompi rompis rompi rompem &
IMPF.	rompés
IMP.	romp rompi rompem &

P. P. romput

FORMES DOLENTES: romperà, romperia. / [50]

saber

GER.	sabent
I. PR.	sé saps sap sabem sabeu saben
IMPF.	sabia
PERF.	sabé
FUT.	sabrà
COND.	sabria
S. PR.	sàpiga sàpigues sàpiga sapiguem sapigueu sàpiguen
IMPF.	sabés
IMP.	sàpigues sàpiga sapiguem sapigueu sàpiguen
P. P.	sabut sabuda

FORMES DOLENTES: sapiguer, sebre, sapiguent, sapigué, sapigués, sapigut.

satisfer. Com *desfer*.

sentir

I. PR.	sento sents sent
--------	------------------------

	sentim
	sentiu
	senten
S. PR.	senti
	sentis
	senti
	sentim
	sentiu
	sentin
IMP.	sent
	senti
	sentim
	sentiu
	sentin
seure	
GER.	seient
I. PR.	sec
	seus
	seu
	seiem
	seieu
	seuen
IMPF.	seia
	seies
	seia
	sèiem
	sèieu
	seien
PERF.	segué
FUT.	seurà
COND.	seuria
S. PR.	segui
	seguis
	segui / [51]
	seguem
	segueu
	seguin
IMPF.	segués
IMP.	seu

	seguí
	seguem
	seieu
	seguin
P. P.	segut.
FORMES DOLENTES: seguent.	

sobrecreïxer. Com *creïxer*.

sobreeixir. Com *reeixir*.

sobreentendre. Com *atendre*.

sobreescriure. Com *escriure*.

sobrenéixer. Com *néixer*.

sobreseure. Com *seure*.

sobresortir. Com *sortir*.

sobrevenir. Com *obtenir*.

sobreviure. Com *viure*.

socórrer. Com *córrer*.

sofrir. Com *patir*. Exc.:
P. P. sofert, soferta.

soler	
GER.	solent
I. PR.	solc
	sols
	sol
	solem &.
IMPF.	solia
PERF.	solgué
FUT.	soldrà
COND.	soldria

S. PR. solgui
 solguis
 solgui
 solguem
 solgueu
 solguin
 IMPF. solgués
 P. P. solgut, solguda.
 FORMES DOLENTES: solguent.

somoure. Com *moure*.

somriure. Com *riure*.

sorprendre. Com *aprendre*.

sortir

I. PR. surto
 surts
 surt
 sortim / [52]
 sortiu
 surten

S. PR. surti
 surtis
 surti
 sortim
 sortiu
 surtin

IMP. surt
 surti
 sortim
 sortiu
 surtin

sostenir. Com *obtenir*.

sostreure. Com *treure*.

sotmetre. Com *admetre*.

subscriure. Com *escriure*.

subtendre. Com *atendre*.

subvenir. Com *obtenir*.

suplir. Com *patir*. Exc.:

P. P. suplert, suplerta.

suspendre. Com *dependre*.

tenir

GER. tenint

I. PR. tinc

tens

té

tenim

teniu

tenen

PERF. tingué

FUT. tindrà

COND. tindria

S. PR. tingui

tinguis

tingui

tinguem

tingueu

tinguin

IMPF. tingué

IMP. té, ten (tingues)

tingui

tinguem

teniu (tingueu)

tinguin

P. P. tingut

FORMES DOLENTES: tindre, tinguent.

toldre. Com *absoldre*.

tondre. Com *fondre*.

tòrcer, torçar

GER. torcent, torçant

I. PR. torço

torces

torç, torça

torcem

torceu

torcen

IMPF. torcia, torçava / [53]

PERF. torcé, torçà

FUT. torcerà, torçarà

COND. torceria, torçaria

S. PR. torci

torcis

torci

torcem &

IMPF. torcés

IMP. torç, torça

torci

torcem

torceu

torcin

P. P. torçut, torçat.

trametre. Com *admetre*.

transcòrrer. Com *córrer*.

transcriure. Com *escriure*.

transfondre. Com *fondre*.

P. P. transfós, transfosa.

transmetre. Com *admetre*.

tossir

I. PR. tusso

tusses

tus

tossim

tossiu

tussen

S. PR. tussi

tussis

tussi

tossim

tossiu

tussin

IMP. tus

tussi

tossim

tossiu

tussin

treure (traure)

GER. traient

I. PR. trec (trac)

treus (traus)

treu (trau)

traiem

traieu

treuen (trauen)

IMPF. treia

treies

treia

trèiem

trèieu

treien

PERF. tragué

FUT. traurà

COND. trauria

S. PR. tregui (tragui)

treguis (traguis)

tregui (tragui)

traguem

tragueu

treguin (traquin)

IMPF. tragués

IMP. treu (trau)
tregui (tragui) / [54]
traguem
traieu
treguin (traguin)
P. P. tret, treta.

FORMES DOLENTES: tragent.

ullprendre. Com *aprendre*.

valer

GER. valent
I. PR. valc
vals
val
valem &
PERF. valgué
FUT. valdrà
COND. valdria
S. PR. valgui
valguis
valgui
valguem
valgheu
valguin
IMPF. valgués
IMP. val
valgui
valguem
valeu
valguin
P. P. valgut
FORMES DOLENTES: valguer, valdre,
valguent.

vèncer

I. PR. venço
vences
venç
vencem &

IMP. venç
venci
vencem &
P. P. vençut

vendre

GER. venent
I. PR. venc
vens
ven
venem &
IMPF. venia
PERF. vengué
FUT. vendrà
COND. vendria
S. PR. vengui
venguis
vengui
venguem
vengueu
venguin
IMPF. vengués
IMP. ven
vengui
venguem
veneu
venguin
P. P. venut (vengut)
FORMES DOLENTES: venguent.

venir

GER. venint / [55]
I. PR. vinc
véns
ve
venim
veniu
vénen

PERF.	vingué
FUT.	vindrà
COND.	vindria
S. PR.	vingui
	vinguis
	vingui
	vinguem
	vingueu
	vinguin
IMPF.	vingués
IMP.	vina
	vingui
	vinguem
	veniu
	vinguin

FORMES DOLENTES: vindre, vinguent.

veure

GER.	veient
I. PR.	veig
	veus
	veu
	veiem
	veieu
	veuen
IMPF.	veia
	veies
	veia
	vèiem
	vèieu
	veien
PERF.	viu
	veres, veieres
	véu, veié
	vérem, veiérem
	véreu, veiéreu
	veren, veieren
FUT.	veurà
COND.	veuria
S. PR.	vegi

	vegis
	vegi
	vegem
	vegeu
	vegin
IMPF.	veiés
IMP.	veges, ves
	vegi
	vegem
	vegeu
	vegin
P. P.	vist
	vista

FORMES DOLENTES: veger, vegí, vegeres, vegé, vegérem, vegéreu, vegeren, vegés.

viure

GER.	vivint
I. PR.	visc
	vius
	viu / [56]
	vivim
	viviu
	viuen
IMPF.	vivia
PERF.	visqué
FUT.	viurà
COND.	viuria
S. PR.	visqui
	visquis
	visqui
	visquem
	visqueu
	visquin
IMPF.	visqués
IMP.	viu
	visqui
	visquem
	viviu

visquin
P. P. viscut, viscuda
FORMES DOLENTES: visquent.

voler

GER. volent
I. PR. vull
vols
vol
volem &
IMPF. volia
PERF. volgué
FUT. voldrà
COND. voldria
S. PR. vulgui

vulguis
vulgui
vulguem
vulgueu
vulguin
IMPF. volgués
IMP. vulgues
vulgui
vulguem
vulgueu
vulguin
P. P. volgut
volguda
FORMES DOLENTES: volguer, vol-
guent, volguem, volgueu. / [57]

VI

FORMES DOLENTES DEL SUBJNTIU I DE L'IMPERATIU

En la immensa majoria dels verbs catalans, la primera i la segona persones del plural del present de subjuntiu són iguals respectivament a la primera i a la segona persones del plural del present d'indicatiu:

Cada dia ens *llevem* a les vuit (ind.).
Ell vol que ens *llevem* a les vuit (subj.).
Cada dia us *lleveu* a les vuit (ind.).
Ell vol que us *lleveu* a les vuit (subj.).

Però en la major part dels verbs que figuren en la llista del cap. V, la primera i la segona persones del plural del present de subjuntiu difereixen de la primera i de la segona persones del plural del present d'indicatiu.

Cada dia *prenem* cafè (ind.).
Ell vol que *prenguem* cafè (subj.). / [58]
Cada dia *preneu* cafè (ind.).
Ell vol que *prengueu* cafè (subj.).

I és un error molt freqüent, en aquests verbs, d'usar, en el subjuntiu, les formes de l'indicatiu:

Ell vol que *prenem* cafè.
Ell vol que *preneu* cafè.

Cal, doncs, quan el verb està en la primera o en la segona persona del plural, fixar-se bé si la construcció demana el verb en indicatiu o subjuntiu, i la millor manera d'esbrinar-ho és posant el verb en singular. Per exemple, amb el verb *prendre*: si, posant el verb en singular, aquest pren les formes *prenc* o *prens* és senyal que la construcció exigeix el verb en indicatiu, i llavors, en el plural, cal dir *prenem* o *preneu*; però si, posant el verb en singular, aquest pren les formes *prengui* o *prenguis*, és senyal que la construcció exigeix el verb en subjuntiu, i llavors, en el plural, cal dir *prenguem* o *prengueu*.

Així, diem: Cada dia *prenc* cafè (ind.).

Doncs direm: Cada dia *prenem* cafè (ind.).

Però diem: Ell vol que *prengui* cafè (subj.).

Doncs direm: Ell vol que *prenguem* cafè (subj.).

Així mateix diem: Cada dia *prens* cafè (ind.).

Doncs direm: Cada dia *preneu* cafè (ind.). / [59]

Però diem: Ell vol que *prenguis* cafè (subj.).

Doncs direm: Ell vol que *prengueu* cafè (subj.).

En aquells verbs en què la primera i la segona persones del plural del present de subjuntiu no són iguals a la primera i a la segona persones del plural del present d'indicatiu, cal tenir en compte que, la primera persona del plural de l'imperatiu és sempre igual a la primera del plural del present de subjuntiu, i la segona persona del plural de l'imperatiu és generalment igual a la segona persona del plural del present d'indicatiu. Així:

Indicatiu: *prenem*, *preneu*.

Subjuntiu: *prenguem*, *prengueu*.

Imperatiu: *prenguem*, *preneu*.

Eviteu, en l'imperatiu, d'usar *prenem* en lloc de *prenguem*; però també d'usar *prengueu* en lloc de *preneu*. No és correcte de dir *prenem-ne*, sinó *prenguem-ne*; no és correcte de dir *prengueu-ne*, sinó *preneu-ne*.

Volen que *prenguem* cafè. Doncs *prenguem-ne*.

Volen que *prengueu* cafè. Doncs *preneu-ne*.

Cal, doncs, recordar que, en la majoria d'aquests verbs, la segona per-

sona del plural de l'imperatiu és igual a la segona del plural de l'indicatiu, no a la / [6o] segona del plural del subjuntiu. Solament tenen la segona persona del plural de l'imperatiu igual a la del subjuntiu, aquells verbs com *dir*, *ésser*, *saber*, *voler*, *poder*, etc., en què la segona persona del singular de l'imperatiu termina en *es* amb el radical del subjuntiu (*digues*, *sigues*, *sàpigues*, *vulgues*, *pugues*). Així:

Indicatiu: *dius*, *diem*, *dieu*.

Subjuntiu: *diguís*, *diguem*, *digueu*.

Imperatiu: *digues*, *diguem*, *digueu*.

Volen que els ho *diguem*. Doncs *diguem*-los-ho.

Volen que els ho *digueu*. Doncs *digueu*-los-ho.

Diem: *Beu*-t'ho.

Doncs direm: *Beveu*-vos-ho (no *begueu*-vos-ho).

Diem: *Sàpigues*-ho.

Doncs direm: *Sapigueu*-ho.

Cal tenir en compte, finalment, que en les oracions imperatives negatives (prohibitives), el català no empra l'imperatiu sinó el subjuntiu.

Vol que prenguis cafè. Doncs *pren*-ne.

No vol que prenguis cafè. Doncs no en *prenguis*.

Així mateix, doncs:

Vol que prengueu cafè. Doncs *preneu*-ne.

No vol que prengueu cafè. Doncs no en *prengueu*. / [61]

ÍNDIX

	Pàg.
Advertiment	5
I.- Verbs models	7
II.- Verbs de la primera conjugació	9
III.- Verbs de la segona conjugació	16
IV.- Verbs de la tercera conjugació	17
V.- Verbs que no es conjuguen exactament segons cap dels models dels cap. I, II i IV.	19
VI.- Formes dolentes del subjuntiu i de l'imperatiu	57